



FOAIE PAROHIALĂ

8 - 14 mai 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Conform tradiției, în cea de-a doua sâmbătă a lunii mai, întreaga Biserică Catolică se reunește la Cimitirul Săracilor din Sighetu Marmăției spre a cinsti memoria Fericîților Episcopi Martiri, precum și a tuturor martirilor și mărturisitorilor secolului al XX-lea.

În acest an, pelerinajul va avea loc **sâmbătă, 14 mai 2022**, după următorul program:

Ora 9:00 – Procesiune de la Memorialul Sighet spre Cimitirul Săracilor;

Ora 10:30 - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

Sunt așteptați toți creștinii și toți oamenii de bună credință spre a se ruga împreună pentru a primi haruri de la Dumnezeu, prin mijlocirea Fericîților Episcopi Martiri.

Evenimentul este organizat anual de Episcopia Greco-Catolică de Maramureș, prin directa implicare a Protopopiatului Sighet.

Biroul eparhial de presă



Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar Biserica triumfătoare a câștigat un suflet.

Sora noastră întru Cristos, **Cristea Maria**, a fost condusă pe ultimul drum de cei dragi.

Dumnezeu să te ierte și să te odihnească în pace!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristian Bogdan Bontu** și **Florin David**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atingând Viața

Contemplăm din nou astăzi, duminica, în cea dintâi zi a săptămânii, o tainică prezență a misterului Învierii. Întâlnirea ucenicilor închiși de frica iudeilor cu Isus cel Înviat are loc în aceeași întâia zi a săptămânii. La fel și cea în care Toma se atinge de rănila Domnului. Sfânta Scriptură ne revelează astfel sensul profund al prezenței noastre la Liturghie în fiecare duminică: o întâlnire tainică, profundă, reală cu Isus Nazarineanul înviat, ce alungă teama și întristarea din sufletele noastre ferecate. Neîncrederea noastră sunt transformate în credință adevărată ca și în cazul lui Toma, iar pacea și bucuria, roade ale Spiritului Sfânt, iau în stăpânire viața noastră. Același Spirit insuflat nouă în momentul Botezului, revigorează cele mai ascunse unghere ale sufletelor noastre la fiecare Sfântă Liturghie, asemenea unui cald și blând primăvăratec vânt.

Cu toții trebuie să ne atingem într-un fel sau altul de Cel Înviat. Astăzi îl vedem pe Iosif din Arimatea și pe femeile mironosițe. Duminica trecută am urmărit cu stupoare felul în care mâna celui numit “necredincios” de tradiție, se atinge de urmele cuielei și ale sulitei. Și noi trebuie să trecem prin această experiență. Nu ne putem numi cu adevărat creștini fără să ne fi atins într-un fel sau altul de Cel Înviat, deoarece creștinismul nu este o religie oarecare, ci o întâlnire personală cu Isus din Nazaret.

Cum putem face acest lucru? Atât de simplu și totuși atât de dificil. Simplu, deoarece așa cum mulțimile îl aveau la dispoziție pe Isus în cei aproximativ trei ani ai misiunii sale publice, la fel îl avem și noi, în orice biserică, la fiecare Sfântă Liturghie. Și totuși atât de dificil, fiindcă precum majoritatea mulțimilor îl îmbulzeau fără să-l atingă cu adevărat, la fel facem și noi de multe ori. Suntem prezenți fizic, dar cu mintea în altă parte. Suntem lângă Viața cea adevărată, dar viața noastră este departe ani-lumină, deoarece nu dorim să schimbăm mare lucru din ea. Suntem lângă Domnul nostru, dar de multe ori este doar unul din dumnezeii panteonului existenței noastre.

Evangelia ridică doar un colț al voalului ce acoperă misterul acestei tainice atingeri și întâlniri dintre noi și Isus. Restul ține de viața noastră spirituală. Căutarea sinceră, rugăciunea constantă, nu dezamăgesc niciodată. Toma își întâlnește Domnul și Dumnezeu; ucenicii de la Emaus își recunosc Maestrul; femeile mironosițe sunt întâmpinate de Îngerul ce le vestește Învierea. Iosif din Arimatea așteaptă Împărăția lui Dumnezeu și îi este dăruit un Trup. Acel Trup rănit și însângerat, pe care el îl primește cu grijă, îl înfășoară într-un giulgiu curat, și îl pune într-un mormânt nou, este atingerea lui, întâlnirea lui cu misterul Învierii. Se atinge de sămânța vieții și o pune în mormântul din care va răsar Viața cea adevărată.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla